

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 6 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinės vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 90 straipsnio 1 dalis – Apmokestinamosios vertės sumažinimas, kai įvykdžius sandorą sumažinama kaina – Farmacijos įmonių valstybės sveikatos draudimo įstaigai atliekami mokėjimai – 273 straipsnis – Nacionalinės teisės nuostatose pasinaudojimui teise į sumažinimą nustatyti administraciniai formalumai – Mokesčių neutralumo ir proporcingumo principai“

Byloje C-717/19

dėl *Fővárosi Törvényszék* (buvęs *Fővárosi Bíróság*) (Budapešto-sostinės teismas, buvęs Budapešto teismas, Vengrija) 2019 m. rugsėjo 16 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugsėjo 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kumin, teisėjai P. G. Xuereb (pranešėjas) ir I. Ziemele, generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– *Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe*, atstovaujamos *ügyvéd Sz. Vámosi-Nagy*,

– Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos Z. Fehér Miklós ir G. Koós,

– Europos Komisijos, atstovaujamos J. Jokubauskaitės ir L. Havas,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, toliau – PVM direktyva) 90 straipsnio 1 dalies ir 273 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Boehringer Ingelheim RCV GmbH & amp, Co. KG Magyarországi Fióktelepe* (toliau – *Boehringer Ingelheim*) ir *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Nacionalinė mokesčių ir muitų tarnybos skundų direkcija, Vengrija; toliau – Skundų direkcija) ginčų dėl sprendimo, kuriuo ši direkcija atsisakė suteikti teisę *Boehringer Ingelheim* iš jos pridėtinės vertės mokesčio (PVM) apmokestinamosios vertės atimti mokėjimus, kuriuos ji atlieka *Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő* (Nacionalinio sveikatos draudimo fondo valdymo įstaiga, Vengrija, toliau – valstybės sveikatos draudimo įstaiga arba NEAK).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 PVM direktyvos 73 straipsnyje nustatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytąsias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekų tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjančio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

4 Šios direktyvos 90 straipsnyje nustatyta:

„1. Anuliavimo, atšaukimo, nutraukimo, visiško ar dalinio neapmokėjimo atvejais arba, kai kaina sumažinama įvykdžius sandorį, apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis.

2. Visiško ar dalinio neapmokėjimo atveju valstybės narės gali nukrypti nuo 1 dalies.“

5 Minėtos direktyvos 273 straipsnyje numatyta:

„Valstybės narės gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko būtinais siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukčiavimui, atsižvelgdamos į reikalavimų vienodai traktuoti apmokestinamųjų asmenų vykdomus nacionalinius sandorius ir sandorius tarp valstybių narių, tačiau dėl šių prievolių prekyboje tarp valstybių narių neturi atsirasti su sienų kirtimu susijusių formalumų.“

Pirmoje pastraipoje nustatyta galimybė negali būti naudojama nustatant papildomas su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusias prievoles, be to, kurios nustatytos 3 skyriuje.“

Vengrijos teisė

6 *Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény* (2007 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas Nr. CXXVII; *Magyar Közlöny* 2007/155 (XI.16.)), toliau – PVM įstatymas) 65 straipsnyje numatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, nebent šiame įstatyme numatyta kitaip, apmokestinamoji vertė apima tai, kas sudaro piniginių atlygų, kurį prekų tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjančio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, įskaitant tiesiogiai su prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kaina susijusias subsidijas.“

7 Šio ?statymo 77 straipsnyje nustatyta:

„1. Preki? tiekimo, paslaug? teikimo ar preki? ?sigijimo Bendrijos viduje atveju sutarties pakeitimas ar nutraukimas, ?kaitant sutarties negaliojim? ar nebuvim?, yra pagrindas *a posteriori* sumažinti apmokestinam?j? vert? suma, atitinkan?i? avans? arba atlyg?, kuris buvo ar turi b?ti gr?žintas visas ar iš dalies.

<...>

4. Jeigu ?vykd?s preki? tiekim? ar paslaug? teikim? apmokestinamasis asmuo pagal savo prekybos politikos s?lygas reklamos tikslais gr?žina tam tikr? pinig? sum? asmeniui (apmokestinamajam arba neapmokestinamajam), kuris iš jo tiesiogiai ne?sigijo preki? ar paslaug?, d?l kuri? atsiranda teis? ? gr?žinim?, gr?žin?s pinig? apmokestinamasis asmuo gali *a posteriori* sumažinti preki? tiekimo ar paslaug? teikimo (suteikian?io teis? ? apmokestinamosios vert?s sumažinim?) apmokestinam?j? vert?, su s?lyga, kad:

a) preki? tiekimas ar paslaug? teikimas tiesiogiai asmeniui, kuris turi teis? ? gr?žinim? (sandoris, d?l kurio atsiranda teis? ? gr?žinim?), yra nacionalin?je teritorijoje ?vykdytas apmokestinamasis sandoris; ir

b) gr?žintina suma yra mažesn? už sum?, gaut? padauginus sandori?, suteikian?i? teis? ? gr?žinim?, skai?i? iš mažiausios patiekt? preki? arba suteikt? paslaug? vieneto kainos ir prid?jus mokest?, pagal nagrin?jam? reklamini? priemon? atsižvelgiant ? visus sandorius, suteikian?ius teis? ? apmokestinamosios vert?s sumažinim?.

5. Taikant 4 dal? laikoma, kad gr?žinta suma apima mokes?io sum?.

8 Min?to ?statymo 78 straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. Kad b?t? galima taikyti 77 straipsnio 4 dal?, b?tina, kad apmokestinamasis asmuo, kuris gr?žina pinig? tur?t? šiuos dokumentus:

a) asmeniui, kuris turi teis? ? gr?žinim?, išrašytos s?skaitos fakt?ros, patvirtinan?ios, kad buvo ?vykdytas sandoris, d?l kurio atsirado teis? ? gr?žinim?, ir aiškiai ?rodan?ios, kad atitinkamas sandoris yra nacionalin?je teritorijoje ?vykdytas apmokestinamasis sandoris, kopij? ir

b) pinig? pervedimo ar mok?jimo grynaisiais pinigais ?rodymus, aiškiai patvirtinan?ius, kad apmokestinamasis asmuo gr?žina pinig? asmeniui, turin?iam teis? ? savo prekybos politikoje numatytos sumos gr?žinim?.

4. 3 dalies b punkte nurodytame pateisinan?iame dokumente turi b?ti ši informacija:

a) asmens, turin?io teis? ? gr?žinim?, vardas, pavard?, adresas (jeigu tai apmokestinamasis asmuo – mokes?i? mok?tojo kodas);

b) informacija apie teis? ? atskait?, pagr?sta asmens, turin?io teis? ? gr?žinim?, pareiškimu, susijusiu su atitinkamu sandoriu.“

9 *Adóz?s rendjér?l szóló 2017. évi CL. törvény* (2017 m. ?statymas Nr. CL d?l mokes?i? proced?ros kodekso) 195 straipsnyje numatyta:

„Jei mokes?i? mok?tojas pateik? papildom? deklaracij?, tvirtindamas, kad teis?s norma, nustatanti mokestin? prievol?, yra nekonstitucin? arba prieštarauja visuotinai taikomam ir tiesiogiai

veikiančiam Europos Sąjungos teisės aktui arba kad savivaldybės dekretas pažeidžia kitą teisės normą, mokesčių administratorius priima sprendimą dėl papildomos deklaracijos per penkiolika dienų nuo jos pateikimo be jokio patikrinimo, jei tuo metu, kai ji buvo pateikta, Konstitucinis Teismas, *Kúria* (Vengrijos Aukščiausiasis Teismas) arba Europos Sąjungos Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo dėl šio klausimo arba ši papildoma deklaracija neatitinka paskelbto sprendimo turinio.“

10 *Biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény* (2006 m. Įstatymas Nr. XCVIII dėl bendrųjų nuostatų, susijusių su patikimu ir ekonomiškai pagręstu vaistų ir pagalbinių medicinos priemonių tiekimu ir vaistų platinimu; toliau – *Gyftv*) 17 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Draudžiama reklamuoti vaistus ir maisto produktus, kurie gali būti išduodami vaistinęse tik pateikus receptą arba kurie buvo įtraukti į kompensuojamųjų produktų sąrašą, taip pat medicinos įrangą, kuri gali būti kompensuojama iš socialinio draudimo pateikus receptą.“

11 *Gyftv* 26 straipsnio 2, 5 ir 6 dalyse nustatyta:

„2. Kad būtų laikomasi biudžeto asignavimų, pagal šio straipsnio 5 dalį [valstybės] sveikatos draudimo įstaiga gali sudaryti sutartį dėl vaistų, kurie jau yra kompensuojami arba buvo kį tik įtraukti į kompensuojamų vaistų sąrašą, kompensavimo arba dėl į kompensavimo kategorijos, į indikacijų ar dėl lygybės priežasčių kompensuojamųjų vaistų.“

<...>

5. Sutartyse dėl kompensavimo dydžio numatyta mokėjimo pareiga gali būti nustatyta:

- a) proporcingai kompensuojamai kainai už kiekvieną tokia kaina parduotą vienetą;
- b) remiantis skirtumu tarp bendros kompensuojamų kainų už vieną ar kelis produktus per sutarties galiojimo laikotarpį sumos ir šioje sutartyje nustatytos aukščiausios ribos;

<...>

e) remiantis skirtumu tarp faktiškai paskirtų dozių ir sutartyje nustatytos referencinės dozės, atsižvelgiant į išlaidų ir veiksmingumo santykį, pagal atitinkamo vaisto charakteristikų santrauką.

6. Rengimo atveju 5 dalies nuostatos gali būti taikomos kartu.“

12 *Gyftv* 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kad būtų kompensuojami į socialinio draudimo fondo kompensuojamų vaistų sąrašą įtraukti vaistai, [valstybės sveikatos] draudimo įstaiga gali naudoti šiuos kompensavimo būdus:

<...>

c) sutartis dėl kompensavimo.

<...>“

13 *Kötelező egészségbiztosítás ellátásairól 1997. évi LXXXIII. törvény* (1997 m. Įstatymas Nr. LXXXIII dėl privalomojo sveikatos draudimo paslaugų, toliau – Sveikatos draudimo Įstatymas) 30/A straipsnyje nustatyta:

„[Valstybės] sveikatos draudimo įstaiga gali su leidimo prekiauti turtojais, kaip tai numatyta [*Gyftv*]

] 36 straipsnio 1 dalyje, ir su kitais medicinos ?rangos tiek?jais ar sveikatos prieži?ros paslaug? teik?jais sudaryti sutartis d?l produkt? bei paslaug?, kurie gali b?ti parduodami kompensuojamomis kainomis, kain?, kieki? ir kokyb?s ar kit? aspekt?, kuriuos šalys laiko svarbiais.“

14 *Törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégít? tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról [szóló] 32/2004. (IV 26.) ESzCsM rendelet* (Sveikatos apsaugos, socialini? reikal? ir šeimos ministerijos nutarimas Nr. 32/2004 (IV 26.) d?l registruot? vaist? ir specialiesiems poreikiams skirt? maisto produkt? ?traukimo ? kompensuojam? iš socialinio draudimo fondo produkt? s?raš? ir ?traukimo arba kompensavimo pakeitimo tvarkos) 11 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Gyftv 26 straipsnyje nurodyt? kompensavimo sutar?i? atveju kompensavimo apimtis nustatoma remiantis sveikatos prieži?ros specialist? asociacijos rekomendacija d?l pacient?, kurie gali b?ti gydomi, skai?iausi, atsižvelgiant ? atitinkamos ligos paplitim? ir dažnum?.“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

15 *Boehringer Ingelheim* yra farmacijos ?mon?s Vengrijoje ?steigta patronuojamoji bendrov?. Jos pagrindin? veikla – kompensuojam?j? vaist? pardavimas didmenininkams, kurie juos parduoda vaistin?ms, o šios juos v?liau platina pacientams.

16 Vengrijoje mažmenin? prekyba vaistais, išskyrus ligonini? atveju, vyksta tarpininkaujant vaistin?ms. Vaistin?s perka iš didmeninink?, o didmenininkai iš farmacijos produkt? platinimo bendrovi?, kaip antai *Boehringer Ingelheim*.

17 Vaistus gali kompensuoti NEAK, kuri taiko „pirkimo kainos kompensavimo“ sistem?. Pagal ši? sistem? NEAK skiria receptini? vaist? kainos kompensacij?, kuri? moka socialin?s apsaugos draudimas ambulatorinio gydymo atveju. Kompensuojamo vaisto kainos mok?jimas paskirstomas NEAK ir pacientui. Pacientas moka vaistinei „mok?tino liku?io“ sum?, kuri atitinka vaisto kainos ir NEAK sumok?tos kompensacijos sumos skirtum?. Paskui NEAK gr?žina vaistinei aptariam? kompensacijos sum?. Taigi vaistini? gauta vaist? kaina, sudaranti PVM apmokestinam?j? vert?, turi dvi sudedam?sias dalis: viena vertus, NEAK kompensacij? ir, kita vertus, paciento sumok?t? „mok?tin? likut?“. Vaistin?s privalo mok?ti PVM tiek už paciento, tiek už NEAK sumok?t? sum?.

18 NEAK nusprendžia, ar vaistas turi b?ti ?trauktas ? kompensuojam?j? vaist? s?raš?, atlikus tyrim? ir atsižvelgiant ? ?vairius aspektus, kaip antai visuomen?s sveikatos politik?, farmacinius aspektus ir išlaid?- veiksmingumo santyk?, paskui nustato kompensacijos dyd? pagal platintojo, t. y. *Boehringer Ingelheim* pagrindin?je byloje, nustatyt? kain?.

19 Tam, kad vaistai, kuriuos ji platina Vengrijos rinkoje, likt? kompensuojami, *Boehringer Ingelheim* su NEAK sudar? „sutartis d?l išlaid? padengimo“ laikotarpiu nuo 2008 m. spalio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. Pagal šias sutartis *Boehringer Ingelheim* ?sipareigojo NEAK už parduodam? vaist? kiek? pervesti sutartyse nustatytos sumos mok?jimus, atimtus iš ši? vaist? pardavimo apyvartos. Konkre?iau kalbant, mok?jim? suma buvo nustatyta proporcingai nuo NEAK bruto kompensacijos sumos už kiekvien? kompensuojama kaina parduot? pakuot? (d?žut?) (mok?jimas pagal sumos už vien? d?žut? sistem?) arba tam tikrose sutartyse buvo nustatytas 100 % mok?jimas, kai NEAK kompensacijos ribin? vert? atitinkam? produkt? atveju buvo viršyta (mok?jimas pagal ribines vertes).

20 *Boehringer Ingelheim* netur?jo ?statymin?s pareigos sudaryti šias sutartis, bet tai užtikrino, kad jos parduodami vaistai bus kompensuojami NEAK. Šios sutartys taip pat leidžia NEAK

užtikrinti nuolatinį prieigą prie naujų ir šiuolaikinių subsidijuojamų gydymo būdų, kartu užtikrinant biudžeto pusiausvyrą.

21 NEAK neišrašė jokios sąskaitos faktūros už *Boehringer Ingelheim* atliktus mokėjimus. Vis dėlto yra tam tikrų dokumentų, kuriais remiantis galima *a posteriori* patikrinti pagal šias sutartis *Boehringer Ingelheim* atliktų mokėjimų NEAK realumą.

22 2018 m. lapkričio 13 d. *Boehringer Ingelheim* pateikė Vengrijos mokesčių institucijoms papildomą PVM deklaraciją už laikotarpį nuo 2013 m. spalio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. pagal 2017 m. įstatymo Nr. CL dėl mokesčių procedūros kodekso 195 straipsnį. Pasinaudodama savo teise patikslinti *Boehringer Ingelheim*, remdamasi atliktais mokėjimais NEAK pagal sutartis dėl išlaidų padengimo, sumažino už šį laikotarpį mokėtiną PVM 354 687 000 Vengrijos forintų (HUF) (maždaug 1 mln. eurų).

23 Vengrijos pirmojo lygio mokesčių institucija atmetė *Boehringer Ingelheim* papildomą deklaraciją ir atsisakė *a posteriori* sumažinti PVM apmokestinamąjį vertę.

24 *Boehringer Ingelheim* pateikė administracinį skundą dėl šio sprendimo skundą direkcijai. Ji patvirtino pirmojo lygio institucijos sprendimą.

25 Skundą direkcija nusprendė, kad *Boehringer Ingelheim* atlikti mokėjimai NEAK neatitinka PVM įstatymo 77 straipsnio 4 dalyje numatytą PVM apmokestinamosios vertės sumažinimo sąlygą. Iš tiesų, skundą direkcijos teigimu, viena vertus, *Boehringer Ingelheim* mokėjimai negali būti laikomi *a posteriori* grąžinimais „reklamos tikslais“, nes pagal Gyftv 17 straipsnio 4 dalį draudžiama reklamuoti vaistus, kurie traukti socialinio draudimo kompensuojamų vaistų sąrašą. Kita vertus, šiuos mokėjimus *Boehringer Ingelheim* atliko ne „pagal išsamias savo prekybos politikos sąlygas“, nes pagal sutartis mokėtiną mokėjimų sumą nustatė ne farmacijos kompanija, o sveikatos priežiūros specialistų kolegija pagal nutarimą.

26 Be to, skundą direkcijos nuomone, PVM įstatymo 77 straipsnyje yra numatyti visi PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalyje išvardyti apmokestinamosios vertės sumažinimo atvejai, todėl negalima daryti išvados, kad šis straipsnis nėra suderinamas su Sąjungos teise, nes perkeliant šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę nereikalaujama, kad direktyvos ir nacionalinės teisės nuostatos būtų pažodžiui tokios pačios. PVM direktyvoje tik apibrėžiami teisės aktų tikslai ir nacionalinės teisės aktų leidėjui paliekama teisė pasirinkti, kaip jis ketina juos pasiekti. Skundą direkcija taip pat pažymėjo, kad 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim Pharma* (C-462/16, EU:C:2017:1006), kuriuo Teisingumo Teismas išaiškino PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį, šioje byloje netaikytinas, nes tas sprendimas grindžiamas kitokia faktine situacija nei ta, kuria grindžiama ši byla.

27 *Boehringer Ingelheim* pareiškė ieškinį dėl Vengrijos mokesčių administratoriaus sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme. Ji iš esmės teigia, kad pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį suma, kurią ji pervedė NEAK ir kuri buvo atimta iš jos apyvartos, sumažina PVM apmokestinamąjį vertę, todėl ji turi teisę į PVM grąžinimą.

28 Pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar pagrindinėje byloje taikytinas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim Pharma*, (C-462/16, EU:C:2017:1006), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad farmacijos kompanijos Vokietijos privataus sveikatos draudimo kasai suteikta nuolaida sumažina šios kompanijos PVM apmokestinamąjį vertę, jei tarpininkaujant didmenininkams vaistai tiekiami vaistinams, kurios juos tiekia privačiu sveikatos draudimu apdraustiems asmenims, o privatus sveikatos draudimas kompensuoja šiems apdraustiesiems vaistų pirkimo kainą.

29 Šiuo klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad Vengrijos kompensavimo sistema yra panaši ? Vokietijos privataus sveikatos draudimo kompensavimo sistem?, skiriasi tik tai, kad Vengrijoje mok?jimai pervedami NEAK, kaip valstybinei sveikatos draudimo ?staigai, ne remiantis privaloma teis?s norma, o šali? savanoriškai sudaryta privatin?s teis?s reguliuojama sutartimi. Vis d?lto, kadangi ši sutartis pasirašyta, ji sukelia tokias pa?ias pasekmes kaip ir teis?s aktai, nagrin?ti byloje, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim Pharma*, (C?462/16, EU:C:2017:1006), t. y. kad *Boehringer Ingelheim* gal?jo disponuoti tik suma, atitinkan?ia jos produkt? pardavimo vaistin?ms kain?, at?mus min?t? nuolaid?.

30 Iš ties? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, remdamasis 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma* (C?462/16, EU:C:2017:1006) 41–43 punktais, mano, kad šioje byloje NEAK laikytina galutine *Boehringer Ingelheim* atlikto tiekimo vartotoja, tod?l mokes?i? administratoriaus gauta suma negali b?ti didesn? už galutinio vartotojo sumok?t? sum?. Taigi, kadangi dalies produkt? kainos apmokestinamasis asmuo, t. y. *Boehringer Ingelheim*, negavo d?l savo mok?jimo atlikto NEAK, ši? produkt? kaina buvo sumažinta ?vykdžius sandor?, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dal?. Šiomis aplinkyb?mis *Boehringer Ingelheim* negal?jo laisvai disponuoti visa kaina, gauta savo produktus pardavus vaistin?ms arba didmenininkams.

31 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad Teisingumo Teismas vis d?lto dar n?ra pri?m?s sprendimo d?l klausimo, ar apmokestinamoji vert? taip pat gali b?ti sumažinta tuo atveju, kai nuolaidos suteikimas n?ra privalomas pagal nacionalin?s teis?s norm?, bet ji suteikiama savanoriškai, kaip pagrindin?je byloje.

32 Be to, šis teismas pažymi, kad pagal Vengrijos teis?s aktus visos farmacijos ?mon?s, sudariusios sutartis d?l išlaid? padengimo, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, netenka galimyb?s sumažinti PVM apmokestinam?j? vert? *a posteriori* b?tent NEAK pervaista suma. Pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dal? apmokestinamoji vert? turi b?ti atitinkamai sumažinama valstybi? nari? nustatytais s?lygomis. Teisingumo Teismas dar n?ra apibr?ž?s ribos, kurios negalima viršyti, kad šios s?lygos neb?t? neproporcingas S?jungos teis?s akt? tikslo ribojimas.

33 Antra, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas primena, kad Vengrijos teis?s aktuose nustatyta, kad, siekiant PVM apmokestinamosios vert?s sumažinimo, *a posteriori* reikia pateikti asmens, kuris turi teis? ? gr?žinim?, vardu išrašytos s?skaitos fakt?ros, aiškiai patvirtinan?ios, kad nagrin?jamas sandoris yra nacionalin?je teritorijoje ?vykdytas apmokestinamasis sandoris, kopij? ir pervedim? arba mok?jim? grynaisiais pinigais patvirtinant? dokument?.

34 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teigia, kad pagrindin?je byloje NEAK neišraš? jokios s?skaitos fakt?ros *Boehringer Ingelheim*, kuri turi tik NEAK jai pateikt? mok?jimo reikalavim? ir banko dokument?, patvirtinant? atitinkamos sumos pervedim?. Ji teigia, kad pagal sutartyje nustatyt? metod? NEAK apskai?iuoja mok?jimo reikalavime nurodyt? sum?, remdamasi per atitinkam? laikotarp? parduot? vaist? kiekiu. Taigi, net nesant s?skaitos fakt?ros, sandoris yra tinkamai pagr?stas dokumentais, nes sutar?i? duomenys ir duomenys, susij? parduot? vaist? kiekiu, yra prieinami visuomenei ir kompensacij? apskaita grindžiama oficialiais viešais registras. Taip pat prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad NEAK yra valstyb?s sveikatos draudimo ?staiga, tod?l neabejotinai galima daryti prielaid?, jog mok?jimo reikalavime nurodyti duomenys yra teisingi.

35 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas mano, kad nors pagal PVM direktyvos 273 straipsn? valstyb?ms nar?ms leidžiama nustatyti papildomas pareigas siekiant

užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukaviavimui, šios pareigos turi būti proporcingos siekiamam tikslui. Pagrindinėje byloje sukaviavimo rizika nebuvo nagrinėjama, nes NEAK ja nesirūm, o teisingas PVM surinkimas galbūt būtų užtikrintas net ir be saskaitos faktūros, nes yra kitas dokumentas, leidžiantis *a posteriori* patikrinti sutarčių dėl išlaidų padengimo ir atliktų pervedimų tikrumą.

36 Vis dėlto Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo dėl formalių reikalavimų, keliamų tam, kad būtų galima *a posteriori* sumažinti PVM apmokestinamųjų vertę, ir šiuo tikslu pateiktiną dokumentą.

37 Šiomis aplinkybėmis *Fővrosi Törvéyszék* (buvęs – *Fővrosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság*; Budapešto sostinės teismas, anksčiau – Budapešto-sostinės administracinis ir darbo bylų teismas, Vengrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [PVM] direktyvos 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias remiantis sutartimi, kurios sudarymas nėra privalomas, farmacijos ūmonė, pervedanti valstybės sveikatos draudimo ūstaigai dalį savo farmacijos produktų apyvartos ir negaunanti viso atlygio už šiuos produktus, neturi teisės *a posteriori* sumažinti PVM apmokestinamosios vertės vien dėl to, kad šie mokėjimai neatliekami pagal iš anksto šios ūmonės prekybos politikoje nustatytą tvarką ir mokėjimą pagrindinis tikslas nėra reklama?

2. Jeigu ū pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar [PVM] direktyvos 273 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias siekiant *a posteriori* sumažinti apmokestinamųjų vertę apmokestinamasis asmuo, turintis teisę ū grąžinimą, privalo turėti savo vardu išrašytą saskaitą faktūrą, patvirtinančią sandorio, dėl kurio atsiranda teisė ū tokį grąžinimą, ūvykdymą, nors sandoris, dėl kurio galima *a posteriori* sumažinti apmokestinamųjų vertę, yra tinkamai pagrįstas kitais dokumentais ir gali būti vėliau patikrintas, nes iš dalies yra paremtas viešais ir oficialiais duomenimis ir leidžia užtikrinti teisingą PVM surinkimą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

38 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta, kad farmacijos ūmonė negali iš savo PVM apmokestinamosios vertės atimti savo valstybės sveikatos draudimo ūstaigos kompensuojamą vaistų pardavimo apyvartos dalies, kurią perveda šiai ūstaigai pagal jos ir šios ūstaigos sudarytą sutartį, dėl to, kad taip pervestą sumą ši ūmonė iš anksto nenustatę remdamasi savo prekybos politika ir šios sumos nebuvo pervestos reklamos tikslais.

39 Pirmiausia primintina, kad pagrindinis PVM sistemos principas pagrįstas tuo, kad PVM siekiama apmokestinti tik galutinę vartotoją ir kad šis mokestis būtų visiškai neutralus apmokestinamųjų asmenų, kurie dalyvauja gamybos ir platinimo procese iki galutinio apmokestinimo etapo, neatsižvelgiant ū sudarytų sandorių skaičių, atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Lebara*, C-520/10, EU:C:2012:264, 25 punktą).

40 Pagal PVM direktyvos 73 straipsnį tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekės tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas ūsigyjančio asmens arba iš treiosios šalies už prekių tiekimą ar paslaugų

teikim?, ?skaitant tiesiogiai su ši? sandori? kaina susijusias subsidijas.

41 Pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dal?, kurioje nurodyti anuliavimo, atšaukimo, nutraukimo, visiško ar dalinio nesumokėjimo arba kainos sumažinimo ?vykdžius sandor? atvejai, valstyb?s nar?s ?pareigojamos sumažinti apmokestinam?j? vert? ir d?l to apmokestinamojo asmens mok?tino PVM sum? kiekvien? kart?, kai sudarius sandor? apmokestinamasis asmuo negauna dalies ar viso atlygio. Šioje nuostatoje ?tvirtinamas pagrindinis PVM direktyvos principas, pagal kur? apmokestinam?j? vert? sudaro faktiškai gautas atlygis ir d?l kurio mokes?i? administratorius negali gauti didesn?s PVM sumos nei ta, kuri? gavo apmokestinamasis asmuo (2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *E (PVM – apmokestinamosios vert?s sumažinimas)*, C?337/19, EU:C:2020:829, 21 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

42 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma* (C?462/16, EU:C:2017:1006) 46 punkte Teisingumo Teismas nusprend?, kad PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dal? reikia aiškinti taip, kad pagal nacionalin? teis? farmacijos ?mon?s privataus sveikatos draudimo ?monei suteikta nuolaida, kaip tai suprantama pagal š? straipsn?, sumažina šios farmacijos ?mon?s apmokestinam?j? vert?, jei tarpininkaujant didmenininkams vaistai tiekiami vaistin?ms, kurios juos tiekia priva?iu sveikatos draudimu apdraustiems asmenims, o privatus sveikatos draudimas kompensuoja šiems apdraustiesiems vaist? pirkimo kain?.

43 Šiuo atveju *Boehringer Ingelheim* Vengrijos rinkoje parduoda valstyb?s sveikatos draudimo ?staigos kompensuojamus vaistus, tarpininkaujant didmenininkams, vaistin?ms, kurios perparduoda juos šiuo draudimu apdraustiems asmenims už vaist? kainos ir kompensacijos, kuri? vaistin?ms tiesiogiai moka nacionalin? sveikatos draudimo ?staiga, skirtum?. Pagal privatin?s teis?s reglamentuojamas sutartis, sudarytas su valstyb?s sveikatos draudimo ?staiga, *Boehringer Ingelheim* šiai institucijai už jos parduodamus kompensuojamuosius vaistus perveda šiose sutartyse nustatytus mokėjimus, mokamus nuo pajam?, gaut? iš ši? vaist? pardavimo.

44 Kaip pažym?jo prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, sudarydama šias sutartis *Boehringer Ingelheim* atsisako dalies didmenininko mokamo atlygio. PVM direktyvos neatitikt? tai, kad apmokestinamoji vert?, nuo kurios skaičiuojamas PVM, kur? sumok?ti turi prievol? farmacijos ?mon?, kaip apmokestinamasis asmuo, b?t? didesn? nei jos galutin? gauta suma. Jei taip yra, nesilaikoma PVM neutralumo principo apmokestinam?j? asmen?, tarp kuri? yra farmacijos ?mon?, atžvilgiu (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma*, C?462/16, EU:C:2017:1006, 35 punktą).

45 Reikia pridurti, jog faktas, kad pagrindin?je byloje nagrin?jam? vaist? tiesioginis gav?jas yra ne valstyb?s sveikatos draudimo ?mon?, kuri *a posteriori* sumoka kompensacij? vaistinei, bet patys apdraustieji, kurie sumoka likut? vaistinei, negali nutraukti egzistuojan?io atlikto preki? tiekimo ir gauto atlygio tiesioginio ryšio (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma*, C?462/16, EU:C:2017:1006, 40 punkt?).

46 Iš ties?, kadangi vaistin? turi sumok?ti PVM tiek nuo paciento sumok?tos sumos, tiek nuo sumos, kuri? jai perved? valstybin? sveikatos draudimo ?staiga už kompensuojamuosius vaistus, ji turi b?ti laikoma PVM apmokestinamos farmacijos ?mon?s atlikto tiekimo galutine vartotoja, tod?l mokes?i? administratoriaus gauta suma negali b?ti didesn? už galutinio vartotojo sumok?t? sum? (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma*, C?462/16, EU:C:2017:1006, 41 punkt?).

47 Kadangi farmacijos ?mon? negavo dalies atlygio už parduotus vaistus dėl to, kad ji atliko mokėjimų valstybės sveikatos draudimo ?staigai, kuri vaistinėms sumoka dalį šio vaisto kainos, reikia manyti, kad šio vaisto kaina buvo sumažinta ?vykdžius sandor?, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį.

48 Šio aiškinimo nepaneigia prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodyta aplinkybė, kad, priešingai nei byloje, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Boehringer Ingelheim Pharma*, (C-462/16, EU:C:2017:1006), nagrinėtos faktinės aplinkybės, *Boehringer Ingelheim* mokėjimų valstybės sveikatos draudimo institucijai atliko ne remdamasi ?statymine pareiga, o pagal tarp jos ir šios ?staigos sudarytas sutartis.

49 Iš tiesų nei iš PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalies formuluotės, nei iš 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Boehringer Ingelheim Pharma* (C-462/16, EU:C:2017:1006) negalima daryti išvados, kad PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ? jos taikymo sritį patenka tik remiantis ?statyminėmis pareigomis sumažinta kaina.

50 Minuto aiškinimo taip pat nepaneigia Vengrijos vyriausybės argumentas, kad iš esmės negali būti „kainos sumažinimo“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį, nes nėra tiesioginio ryšio tarp *Boehringer Ingelheim* gauto atlygio ir jos valstybės sveikatos draudimo institucijai atliktų mokėjimų. Vengrijos vyriausybė šiuo klausimu mano, kad ribine verte grindžiami mokėjimai negali būti laikomi „kainos sumažinimu“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nes jie apskaičiuojami ne pagal atlygą už vaistus, tiekiamus sandorį grandinėje, o apibrėžtu laikotarpiu pagal valstybės sveikatos draudimo ?staigos skirtos kompensacijos sumos ribą, ir yra viešo pobūdžio.

51 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 41 punkte nurodytą jurisprudenciją svarbu tik tai, kad apmokestinamasis asmuo negavo viso ar dalies atlygio už savo produktus. Šiuo atveju *Boehringer Ingelheim* disponavo ne visu atlygiu už parduotus vaistus, o tik dalimi didmenininkų, kuriems ji pardavė savo vaistus, galutinės sumokėtos sumos, atėjus valstybės sveikatos draudimo institucijai sumokėtas sumas.

52 Be to, kainos sumažinimo ?vykdžius sandorį atveju PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis“.

53 Nors pagal šią nuostatą valstybės narės, kai jos numato priemones, leidžiančias nustatyti sumažinimo sumą, paliekama tam tikra diskrecija, jos privalo suteikti teisę sumažinti apmokestinamąją vertę šioje nuostatoje numatytais atvejais (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 11 d. Sprendimo *SCT*, C-146/19, EU:C:2020:464, 50 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

54 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad dėl apmokestinamosios vertės sumažinimo *a posteriori* sąlygų, numatytų nacionalinės teisės aktuose, pagal kurias mokėjimai, suteikiantys teisę ? tokį sumažinimą, turi būti nustatyti remiantis ?monės pagal jos prekybos politiką iš anksto nustatytą tvarką ir atliekami reklamos tikslais, iš visų farmacijos ?monių, sudariusių sutartis su valstybės sveikatos draudimo ?staiga, buvo atimta galimybė *a posteriori* sumažinti PVM apmokestinamąją vertę, kiek tai susiję su šiomis ?staigoms atliktais mokėjimais, nors kaina buvo realiai sumažinta ?vykdžius sandorį, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalį. Taigi negalima laikyti, kad šios sąlygos priklauso valstybių narių diskrecijai, kuri joms suteikia šią nuostatą.

55 Atsižvelgiant ? tai, kas išdėstyta, ? pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai,

kuriuose numatyta, kad farmacijos ?mon? iš savo PVM apmokestinamosios vert?s negali atimti savo apyvartos, gautos parduodant valstyb?s sveikatos draudimo ?staigos kompensuojamus vaistus, dalies, kuri? ji pervest? šiai ?staigai pagal jos ir šios ?mon?s sudaryt? sutart?, d?l to, kad taip pervest? sum? ši ?mon? iš anksto nenustat? remdamasi savo prekybos politika ir jos nebuvo pervestos reklamos tikslais.

D?l antrojo klausimo

56 Antruoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalis ir 273 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalin?s teis?s nuostatos, pagal kurias PVM apmokestinamosios vert?s sumažinimas *a posteriori* siejamas su s?lyga, kad apmokestinamasis asmuo, turintis teis? ? gr?žinim?, privalo tur?ti savo vardu išrašyt? s?skait? fakt?r?, patvirtinan?i? sandorio, d?l kurio atsiranda teis? ? tok? gr?žinim?, ?vykdym?, net kai tokia s?skaita nebuvo išrašyta ir šio sandorio ?vykdym? gali patvirtinti kitos priemon?s.

57 Kaip priminta šio sprendimo 52 punkte, kainos sumažinimo ?vykdžius sandor? atveju PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad apmokestinamoji vert? yra atitinkamai sumažinama valstybi? nari? nustatytais s?lygomis.

58 Pagal šios direktyvos 273 straipsn? valstyb?s nar?s gali nustatyti prievoles, kurias laiko b?tinomis siekiant užtikrinti, kad b?t? tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias suk?iavimui, vis? pirma su s?lyga, kad ši galimyb? neb?t? naudojama nustatant papildomas su s?skait? fakt?r? išrašymu susijusias prievoles, be t?, kurios nustatytos šios direktyvos 3 skyriuje.

59 Kadangi PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalies ir 273 straipsnio nuostatose, be jomis nustatyt? apribojim?, nepatikslinamos nei s?lygos, nei prievol?s, kurias valstyb?s nar?s gali nustatyti, šiomis nuostatomis valstyb?ms nar?ms suteikiama diskrecija, be kita ko, d?l formalum?, kuriuos ši? valstybi? mokes?i? institucijoms turi ?vykdyti apmokestinamieji asmenys, kad gal?t? sumažinti apmokestinam?j? vert? (2020 m. birželio 11 d. Sprendimo SCT, C?146/19, EU:C:2020:464, 35 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

60 Vis d?lto priemon?mis, kurias valstyb?s nar?s gali nustatyti pagal PVM direktyvos 273 straipsn?, iš esm?s galima nukrypti nuo taisykli? d?l apmokestinamosios vert?s laikymosi tik tiek, kiek griežtai b?tina šiam konkrečiam tikslui pasiekti. Iš ties? jomis turi b?ti kuo mažiau paveikiami PVM direktyvos tikslai ir principai, tod?l jos negali b?ti naudojamos taip, kad kelt? gr?sm? PVM neutralumui, kuris yra pagrindinis S?jungos teis?s aktuose nustatytos bendros PVM sistemos principas (2012 m. sausio 26 d. Sprendimo *Kraft Foods Polska*, C?588/10, EU:C:2012:40, 28 punktas).

61 Taigi svarbu, kad formalumai, kuriuos apmokestinamasis asmuo turi ?vykdyti mokes?i? institucijoms, kad gal?t? pasinaudoti teise sumažinti PVM apmokestinam?j? vert?, b?t? apriboti formalum?, kurie leidžia pagr?sti, kad sudarius galutin? sandor? nebus gautas visas atlygis ar jo dalis. Šiuo klausimu nacionaliniai teismai turi patikrinti, ar taip yra atitinkamos valstyb?s nar?s reikalaujam? formalum? atveju (2020 m. birželio 11 d. Sprendimo SCT, C?146/19, EU:C:2020:464, 37 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

62 Šiuo atveju reikalavimas, kaip nagrin?jamas pagrindin?je byloje, pagal kur? kainos sumažinimo ?vykus sandoriui atveju apmokestinamosios vert?s sumažinimas priklauso nuo to, ar apmokestinamasis asmuo turi savo vardu išrašyt? s?skait? fakt?r?, patvirtinan?i?, kad buvo ?vykdytas sandoris, d?l kurio atsirado teis? ? gr?žinim?, gali iš esm?s pad?ti tiek užtikrinti teising? PVM surinkim? ir išvengti suk?iavimo, tiek išvengti mokestin? pajam? praradimo rizikos ir taip pasiekti PVM direktyvos 273 straipsnyje nustatyt? teis?t? tiksl? (šiuo klausimu žr. 2012 m. sausio

26 d. Sprendimo *Kraft Foods Polska*, C?588/10, EU:C:2012:40, 32 ir 33 punktus).

63 Vis dėlto, kadangi s?skaitos fakt?ros tur?jimas pagal nacionalin? teis? yra privaloma s?lyga siekiant apmokestinamosios vert?s sumažinimo, PVM neutralumui daromas poveikis, jei apmokestinamajam asmeniui gauti toki? s?skait? fakt?r? yra ne?manoma ar pernelyg sud?tinga (šiuo klausimu žr. 2012 m. sausio 26 d. Sprendimo *Kraft Foods Polska*, C?588/10, EU:C:2012:40, 38 punkt?).

64 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad *Boehringer Ingelheim* neturi s?skait? fakt?r?, susijusi? su jos mok?jimais valstyb?s sveikatos draudimo institucijai, nes pastaroji pateik? tik mok?jimo reikalavimus.

65 Tokiu atveju remiantis PVM neutralumo ir proporcingumo principais reikalaujama, kad atitinkama valstyb? nar? leist? apmokestinamajam asmeniui kitomis priemon?mis nacionalin?ms mokes?i? institucijoms patvirtinti, kad sandoris, suteikiantis teis? ? apmokestinamosios vert?s sumažinim?, iš tikr?j? ?vykdytas (šiuo klausimu žr. 2012 m. sausio 26 d. Sprendimo *Kraft Foods Polska*, C?588/10, EU:C:2012:40, 40 punkt?). Juo labiau taip yra tuo atveju, kai nagrin?jamas sandoris, kaip šioje byloje, sudarytas su valstyb?s subjektu.

66 Atsižvelgiant ? tai, kas min?ta, ? antr?j? klausim? reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 90 straipsnio 1 dalis ir 273 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalin?s teis?s nuostatos, pagal kurias PVM apmokestinamosios vert?s sumažinimas *a posteriori* siejamas su s?lyga, kad apmokestinamasis asmuo, turintis teis? ? gr?žinim?, privalo tur?ti savo vardu išrašyt? s?skait? fakt?r?, patvirtinan?i? sandorio, dėl kurio atsiranda teis? ? tok? gr?žinim?, ?vykdym?, net kai tokia s?skaita nebuvo išrašyta ir šio sandorio ?vykdym? gali patvirtinti kitos priemon?s.

Dėl bylin?jimosi išlaid?

67 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 90 straipsnio 1 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad pagal j? draudžiami nacionalin?s teis?s aktai, kuriuose numatyta, kad farmacijos ?mon? iš savo prid?tin?s vert?s mokes?io apmokestinamosios vert?s negali atimti savo apyvartos, gautos parduodant valstyb?s sveikatos draudimo ?staigos kompensuojamus vaistus, dalies, kuri? ji perved? šiai ?staigai pagal jos ir šios ?mon?s sudaryt? sutart?, dėl to, kad taip pervest? sum? ši ?mon? iš anksto nenustat? remdamasi savo prekybos politika ir jos nebuvo pervestos reklamos tikslais.**
- 2. Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalis ir 273 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalin?s teis?s nuostatos, pagal kurias prid?tin?s vert?s mokes?io apmokestinamosios vert?s sumažinimas *a posteriori* siejamas su s?lyga, kad apmokestinamasis asmuo, turintis teis? ? gr?žinim?, privalo tur?ti savo vardu išrašyt? s?skait? fakt?r?, patvirtinan?i? sandorio, dėl kurio atsiranda teis? ? tok? gr?žinim?, ?vykdym?, net kai tokia s?skaita nebuvo išrašyta ir šio sandorio ?vykdym? gali patvirtinti kitos priemon?s.**

Parašai.

* Proceso kalba: vengr?.